

Doğru Politika Üretme Sorunu (1)

Avukat Metin ÖZDEMİR

BERLİN - Türkiye’de kendilerini “sosyal demokrat- sosyalist- demokratik sol” olarak tanımlayan siyasal partilerin doğru politikalar üretme konusunda sorunları var.

Bu siyasal partiler, halkın ve ülkenin sorunlarının çözümü ile ilgili doğru politikalar üretmeyi ya istemiyorlar ya da bu doğru politikaları üretmiyorlar.

Biz, kendilerini “sosyal demokrat- sosyalist” olarak tanımlayan siyasal partilerin doğru politikalar üretmek ve kendilerini tanımladıkları gibi olmak istediklerini fakat istedikleri halde, doğru politikalar üretmediklerini ve kendilerini tanımladıkları gibi olamadıklarını düşünüyoruz.

Kendisini “demokratik sol” olarak tanımlayan DSP ise, “demokratik sol” bir parti olmayı zaten istemedi ki, “demokratik sol” politikalar üretmeyi de istemiş olsun. İsteseydi dahi, sahip olduğu bu ideoloji ile ne doğru politikalar üretebilirdi ne de “demokratik sol” bir parti olabilirdi.

Bu siyasal partiler, halkın ve ülkenin sorunlarının çözümü ile ilgili doğru po-

litikaları neden üretmiyorlar?

Bu siyasal partilerin doğru politikalar üretmeyişlerinin ve kendilerini tanımladıkları gibi olamayışlarının temel nedeni, yanlış ideolojiye sahip olmalarıdır. Doğru politika üretme, doğru ideolojiye sahip olma ile olanaklıdır. Yanlış ideoloji ile doğru politika üretmek olanaklı değildir. Politikayı belirleyen, ideolojidir.

Toplumu, toplumun değişmesini ve gelişmesini, toplumsal olayları doğru olarak anlayıp açıklama; toplumsal sorunların temel nedenlerini doğru olarak belirleme; bu nedenlerin ortadan kaldırılmasına ve böylece sorunların çözümüne ulaşmak için doğru çalışmalar yapabileme; ancak doğru ideolojiye sahip olma ve sorunlara doğru ideoloji ile yaklaşımla olanaklıdır.

Doğru ideolojiye sahip olmayan bu siyasal partiler, ülkenin ve halkın sorunlarını doğru olarak anlayıp açıklayamadıkları gibi, sorunların temel nedenlerini de doğru olarak belirleyememekte ve doğal olarak, sorunların temel nedenlerinin ortadan kaldırılmasına ve so-

runların çözümüne yönelik doğru politikalar da üretememektedirler.

Doğru politika üretilmek için, doğru ideolojiye sahip olmak gerekir. Doğru ideoloji, doğru politika üretmek için gereklidir; ama, yeterli değildir. Doğru ideoloji, kendiliğinden doğru politika üretmez ve doğru politika üretmeye yetmez. Doğru ideolojiye sahip siyasal partilerin yönetici kadrolarının, doğru politika üretecek yeteneklere sahip olmaları da gerekir. Doğru ideolojiye sahip partilerin ve yöneticilerinin çok istedikleri halde doğru politika üretmemelerinin nedeni, Türkiye sosyal demokrat - sosyalist siyasal hareketinin yönetici kadroları arasında hüküm süren doğru politika üretme konusundaki yeteneksizliktir.

Bu siyasal partiler, doğru politikalar üretip uygulayamadıkları için, kendilerini tanımladıkları gibi de olamamışlardır.

Şimdi, doğru ideolojiye sahip olmayan bu siyasal partilerin, nasıl yanlış politikalar üretip uygulayarak adına ortaya çıktıkları siyasal hareketin dışına düşen siyasal konular aldıklarını ve kendilerini tanımladıkları gibi olama-

dıklarını, uygulamadan bazı örneklerle hatırlamaya çalışalım:

Kendilerini, “sosyal demokrat - sosyalist - demokratik sol” olarak tanımlayan bu siyasal partilerin, emekçi toplumsal güçler ile toplumun diğer tüm zayıf kesimlerinin çıkarlarını siyasal olarak temsil ve korumayı üstlenmeleri ve bu toplumsal güçlerin çıkarlarını koruyan politikalar üretip uygulamaları gerekir.

Bu siyasal partilerin, kimlerin çıkarlarının temsilcisi ve koruyucusu olduklarını kâğıt üzerine yazdıkları değil; uyguladıkları politikaları ve aldıkları siyasal konularını belirler. Doğru ideolojik temel üzerinde bulunmayan bu siyasal partiler, çıkarlarını temsil ve korumayı üstlendikleri toplumsal güçlere ihanet ederek onları sürekli olarak yoksullaştıran ve baskı altına alan, başka toplumsal güçlerin çıkarlarına hizmet eden politikalar üretip uygulamışlar; adına ortaya çıktıkları siyasal hareketin dışında siyasal konular almışlardır.

Bu partilerden, kendilerini “demokratik sol” olarak tanımlayan DSP ile “sosyal demokrat” olarak tanımlayan CHP’nin, mali sermayenin çıkarlarının siyasal temsilcisi ve koruyucusu ANAP ve DYP ile yakın siyasal işbirliği içine girmeleri; onlarla beraber koalisyon hükümetleri kurup çıkarlarını korumaları gereken toplumsal güçlere ihanet ede-

rek mali sermayenin çıkarlarını koruyan politikaları desteklemeleri; bu iki partinin uyguladığı politikaları ve aldıkları siyasal konumu çok açık olarak göstermektedir.

DSP’nin koalisyon hükümetinin ortağı olarak içeriden, CHP’nin dışarıdan, ANAP hükümetini ve onun mali sermayenin çıkarlarını koruyan politikalarını desteklemeleri, CHP ve DSP’nin uyguladıkları politikaları ve aldıkları siyasal konumu gösteren bir başka örnektir.

Mali sermayenin siyasal partileri ANAP ve DYP’nin, DSP’ye azınlık hükümeti kurdurarak güven oyu verip desteklemeleri, DSP’nin pratikte almış olduğu ve bu partilerin politikalarına hizmet eden siyasal konumu ile ilgilidir.

Bu partilerden DSP’nin, mali sermayenin güven ve desteğini kazanarak girdiği 18 Nisan 1999 tarihli TBMM genel seçimlerinden en güçlü parti olarak çıkıp mali sermayenin vurucu gücü ve yedek siyasal partisi iken seçimlerden ikinci güçlü parti olarak çıkan MHP ve ANAP ile büyük bir istek ve sevinçle koalisyon hükümeti kurması; mali sermayenin çıkarlarını koruyan ve emekçi ve yoksul halk kesimlerine karşı politikalar uygulaması; DSP’nin aldığı siyasal konum ve kimlerin hizmetinde olduğunu çok açık olarak gösteren diğer bir başka örnektir.